

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.450/2010/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi szeptember hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi június hó 1. napján kihirdetett 10.B.2040/2009/16. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlott börtön-büntetését 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás tartamát is 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 9182 (kilencezer-egyszáznyolcvankettő) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, mind a fő-, mind a mellékbüntetés súlyosítása érdekében, míg vádlott és a védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést az iránya szerint részben módosítva tartotta fenn. A vádlott személyi körülményeit illetően a vádlott előéletére vonatkozó adatok helyesbítését és kiegészítését tartotta szükségesnek. A cselekmény jogi minősítésével kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a vádlottat a bekövetkezett eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb formája - hanyagság - terheli, ám a bűnösségi körülmények kiegészítése, s a vádlott terhelt előlete miatt is a börtön-büntetés tartamának számottevő súlyosítása indokolt. Ennek megfelelően nyilvános ülést tartva a megyei bíróság ítéletének az előzőekben írtak szerinti megváltoztatását indítványozta.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, a tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot is beszerezte. A vádlott a sértett egy ízben, ököllel történő megütését nem vitatta, az ütés utáni elesés módja és körülményei tekintetében azonban a vádlotti védekezést a megyei bíróság elvetette. A szakértői bizonyítás eredményeként az volt megállapítható, hogy a sértett balra, hátra történő elzuhanás után a fejét az útpadkába verve szenvedte el a sérülést, amelyet pusztán elesés nem eredményezhetett. Az eszméletlen sértett részéről a bántalmazást és az elesést követően helyváltoztatásra sem került sor.

A bizonyítékok értékelése és mérlegelése körében írtak minden tekintetben helytállóak, amelyet az ítélet tábla maradéktalanul oszt. Az ez alapján megállapított tényállás úgyszintén helytálló, megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt, s megalapozatlanságot eredményező okoktól. Ugyanakkor a vádlott előéletével összefüggésben rögzítettek pontatlanok és hiányosak, amelyek éppen ezért helyesbítést és kiegészítést igényelnek, ellenben valamennyi elítélés feltüntetése szükségtelen, elegendő az azokra történő utalás is.

A vádlott . évtől kezdődően összesen hat alkalommal volt büntetve, melyek közül ötször erőszakos jellegű bűncselekmények elkövetése miatt. Az elsőfokú bíróság által feltüntetett elítélések esetén a bűncselekmények elkövetési ideje 2000. június 30. és 2003. december 2.

Utoljára a ...-i Városi Bíróság a 2005. április 25. napján jogerőre emelkedett B.211/2005/2. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt - elkövetési idő: 2005. április 8. - 45.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az előéleti adatok kiegészítésével és helyesbítésével az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 351. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság számára irányadóul szolgál.

A tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a bűncselekmény jogi minősítése is helyes és törvényes. Az e körben írtak - 8. oldal utolsó bekezdése és a 9. oldal 1. és 2. bekezdése - azonban nem oszthatók teljes mértékben. Az ítélet tábla álláspontja szerint - egyetértve a fellebbviteli főügyészség jogi okfejtésével - a vádlott terhére a gondatlanság enyhébb formája, a hanyagság (negligentia) állapítható meg. Az nem kétséges, hogy a sértettet bántalmazó magatartása a testi sértés okozására irányuló szándékot megteremtette. A súlyos, a sértett halálával járó eredmény bekövetkezésének a lehetőségét viszont azért nem látta, mert elmulasztotta a tőle elvárható körültekintést és figyelmet. Az ököl-ütés bár kis-közepes erejű volt, azonban a bántalmazás helyszíne magában hordozta az esetleges súlyos sérülés keletkezésének a lehetőségét, amelyet a vádlott a megfelelő figyelem és körültekintés hiányában nem ismert fel.

A büntetés kiszabása körében feltárt bűnösségi körülmények mellett a garázda jellegű elkövetési módot is a vádlott terhére kell értékelni. Az ítélet tábla ennek ellenére úgy ítélte meg, hogy a vádlott többszörösen büntetett előélete - visszaesőnek nem minősülő bűnismétlőnek tekintendő - ellenére semmiképpen sem indokolt a büntetés súlyosítása. A legutoljára jogerőssé vált ítélettel elbírált bűncselekmény elkövetési ideje, de az elbírálás

óta is öt évnél hosszabb idő telt el. Ezzel szemben a gondatlanság enyhébb formája értékeletlen maradt, amelyre az elsőfokú bíróság nem is lehetett tekintettel, hiszen a jogi indokait - helytelenül - nem ezzel összefüggésben fejtette ki.

Az előbbiekre figyelemmel - szem előtt tartva a beismerő vallomást, az öt kiskorú gyermekes családos állapotot is - a kiszabott 4 évi börtön-büntetés annak ellenére súlyos, hogy az egyetlen ököltetés a sértett halálának bekövetkezését eredményezte. E tekintetben a vádlott hanyagsága volt megállapítható, így a gondatlanság enyhébb foka és formája szolgálhatott alapul a büntetés enyhítéséhez. Az ítéletábra ezért a börtön-büntetést három évre, s ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is három évre enyhítette. Úgy ítélte meg, hogy ez a konkrét büntetés nem csak a vádlottat tartja vissza az újabb bűncselekmény elkövetésétől, de az általános megelőzés követelményének érvényesüléséhez is elegendő és egyben szükséges.

Az ítéletábra a vádlottnak és a védőjének a fellebbezését tartotta alaposnak, s a büntetés enyhítésével az elsőfokú ítéletnek a büntetést kiszabó részét a Be. 361-362. §-ában szabályozott nyilvános ülésen eljárva a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredményes fellebbezések következményeként a nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség az államot terheli, amelynek megfizetése alól az ítéletábra a vádlottat a Be. 381. §-ának (2) bekezdése alapján mentesítette.

Debrecen, 2010. évi szeptember hó 21. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.B.2040/2009/16. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. évi szeptember hó 21. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
- kiadó -